

Mykolas BAJARŪNAS

Gimė 1882 m. Stavropolio gubernijoje, tremtinių – 1863 m. sukilimo dalyvių – šeimoje. Aukštuosius mokslus baigė Kijeve. Didžiąją savo gyvenimo dalį paskyrė Užkaspijo Mangyšlako dykvičių tyrinėjimams.

Mangyšlaką aplankė 1907 m. dar būdamas studentu, drauge su savo mokytoju prof. N. Andrusovu. Nuo 1910 m. pradėjo savarankiškus tyrinėjimus, kuriuos su nedidelėmis pertraukomis vykdė visą gyvenimą. Jis patikslino Mangyšlako geografinius žemėlapius, pirmasis išaiškino šio pusiasalio pagrindinius tektonikos ir stratigrafijos bruožus. Ypač domėjosi jūros, kreidos, paleogeno, neogeno nuogulų stratigrafija. Kaip paleontologas daug tyrė triaso ceratitus, viršutinės kreidos ir paleogeno jūrinius ežius, paleogeno ir neogeno moliuskus. 1912 m. paskelbti apatinio oligoceno moliuskų aprašymai ir šiaandien

nėra praradę savo mokslinės reikšmės. Didelę praktinę reikšmę turėjo jo atlikti naudingųjų iškasenų Mangyšlake paieškos darbai. 1907 m. kartu su N. Andrusovu surado mangano rūdos telkinių, pirmasis atkreipė dėmesį į Tiubedžiko ir Karasiazio naftos požymius, sudarė to ploto naftos paieškoms skirtą geologinį žemėlapi. Jo tyrimai išplėtė tuometines geologų žinias apie Mangyšlako jūros amžiaus akmens anglis, jis surado akmens anglių telkinių į rytus ir pietryčius nuo Karatau kalnagūbrio. Taip pat tyrinėjo Saratovo sritį, Šiaurės Kaukazą, Gruziją, Azerbaidžaną, tyrė surinktas paleontologines kolekcijas. 1940–1941 m. paskelbtame geologiniame žemėlapyje Mangyšlako geologija pateikta pagal jo atliktų tyrimų duomenis. Yra paskelbęs apie 40 mokslinių straipsnių.

Tragiškai žuvo Kolymoje 1939 m.